

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului depus de Inspectoratul pentru Protecția Mediului,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Igmagterm” împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 27 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru

(Dosarul nr. 3r-83/25

NR. PIGD 2-23090301-01-3r-24032025)

Omisiunea depunerii apelului în termenul prevăzut la art.232 alin.(1) din Codul administrativ.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. G. Cazacu,
Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, A. Braga, A. Cașcaval,

21 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Inspectoratul pentru Protecția Mediului.

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Malanciuc,

Diana Stănilă, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22 iunie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată „Igmagterm” (în continuare „Igmagterm” S.R.L.), reprezentată de avocatul Mariana Barașianț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, prin care a solicitat anularea deciziei Consiliului pentru soluționarea disputelor din cadrul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr.6 din 10 mai 2023, declararea nulă a Notei de motivare privind inițierea procedurii de control de stat la fața locului, delegației de control nr. DL-IPM-2023-00137 din 21 februarie 2023, a procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2023-00351 din 23 februarie 2023, precum și rezultatele controlului inopinat efectuat la 22 februarie 2023, și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.5-11).

2. Prin hotărârea din 20 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de „Igmagterm” S.R.L..

S-a anulat decizia Inspectoratului pentru Protecția Mediului, Consiliul pentru Soluționarea Disputelor nr. 6 din 10 mai 2023, cu privire la examinarea cererii prealabile nr. 795 din 05 aprilie 2023.

S-a anulat procesul-verbal de control al Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. PV-IPM-2023-00351 din 23 februarie 2023.

S-a încasat din contul Inspectoratului pentru Protecția Mediului în beneficiul „Igmagterm” S.R.L. cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2500 de lei. În rest, pretențiile s-au respins ca fiind neîntemeiate (f.d. 55).

3. La 24 decembrie 2024 Inspectoratul pentru Protecția Mediului a depus apel împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea integrală a acesteia (f.d.57-58).

4. Prin încheierea din 27 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a declarat inadmisibil apelul depus de Inspectoratul pentru Protecția Mediului împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din motiv că apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 232 alin.(1) din Codul administrativ, iar apelantul nu a solicitat repunerea în termen (f.d.66-67).

5. La 14 februarie 2025, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a depus cerere de recurs împotriva încheierii din 27 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi încheieri privind acceptarea cererii de apel (f.d.71-72).

6. În susținerea cererii de recurs, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a invocat dezacordul cu încheierea instanței de apel, pe care o consideră neîntemeiată, deoarece potrivit art. 231 alin. (1) din Codul administrativ, termenul de contestare începe să curgă de la data comunicării dispozitivului hotărârii, pe care l-a recepționat, prin poșta electronică oficială, la 26 noiembrie 2024. Astfel, a depus în termenul legal de 30 de zile cererea de apel nemotivată, respectând exigențele legale privind depunerea apelului.

7. Subsecvent, recurentul a enunțat că reprezentantul legal desemnat în prezenta cauză s-a aflat în concediu anual de odihnă în perioada 30 octombrie 2024 – 28 noiembrie 2024, fapt confirmat prin Ordinul Inspectoratului pentru Protecția Mediului nr. 543-c din 25 octombrie 2024. Iar, această împrejurare justifică absența reprezentantului la ședința de pronunțare a hotărârii și întărește argumentul privind începerea curgerii termenului de apel de la data comunicării dispozitivului.

8. Astfel, recurentul a susținut că instanța de apel a interpretat eronat momentul curgerii termenului de apel, concluzionând greșit asupra tardivității cererii, ceea ce a condus la emiterea unei încheieri nelegale, care se impune a fi casată.

9. La 24 martie 2025 la adresa de e-mail a reprezentantului „Igmagterm” S.R.L., avocatului Mariana Barașianț a fost expediată copia cererii de recurs depuse de Inspectoratul pentru Protecția Mediului.

10. Până la data stabilită pentru examinarea recursului depus de Inspectoratul pentru Protecția Mediului, intimata nu a prezentat referință în care să-și expună opinia asupra argumentelor invocate de recurent.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

11. Art. 242 din Codul administrativ:

„Recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.”

12. Art. 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Codul administrativ:

„(1) Examinînd recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii:
b) respinge recursul;

(2) Instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.”

13. Art. 232 alin. (1) din Codul administrativ:

„(1) Apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată în termen de 30 de zile de la **pronunțarea dispozitivului hotărîrii**, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis hotărîrea contestată transmite neîntîrziat apelul împreună cu dosarul judiciar, după motivarea hotărîrii, instanței de apel.”

14. Art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ:

„(1) Instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs.

(2) Apelul se declară inadmisibil în special cînd:

d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1).”

15. Art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„(1) Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

(2) Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate.”

16. Art.45 alin.(3) și (4) din Codul administrativ:

„(3) Persoanele juridice acționează prin reprezentanții lor.

(4) Autoritățile publice acționează prin intermediul conducătorilor sau al reprezentanților.”

17. Art.75 alin.(2) din Codul de procedură civilă:

„(2) Procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiaari.”

18. Art. 385 alin. (1) din Codul civil:

„(1) Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, atunci ziua survenirii evenimentului sau momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

19. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Inspectoratul pentru Protecția Mediului s-a conformat dispozițiilor art.242 al Codului administrativ, și a depus în termen recursul la 14 februarie 2025, în condițiile în care a recepționat copia încheierii din 27 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru la data de 30 ianuarie 2025.

20. În continuare, coroborând dispozițiile 243 alin. (1) lit. b) și alin. (2), art. 232 alin. (1), art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ cu probele administrate la dosar, instanța de recurs consideră întemeiată concluzia Curții de Apel Centru referitoare la faptul că Inspectoratul pentru Protecția Mediului a depus apelul, după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(1) din Codul administrativ și respinge argumentele recurentului invocate în susținerea poziției sale ca neîntemeiate.

21. Această concluzie se impune având în vedere corelarea dispozițiilor art. 236 alin. (1) și (2) lit. d) cu cele ale art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, aplicate în raport cu datele dosarului, din care reiese că pronunțarea dispozitivului hotărârii de către Judecătoria Chișinău, sediul Centru, a avut loc la data de 20 noiembrie 2024 (f.d.55).

22. Astfel, termenul de depunere a apelului a început să curgă de la data de 21 noiembrie 2024, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 23 decembrie 2024.

23. Însă, cererea de apel împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost depusă de Inspectoratul pentru Protecția Mediului la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, la 24 decembrie 2024, adică peste termenul de 30 de zile prevăzut de lege.

24. Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că apelul a fost depus de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului împotriva hotărârii din 20 noiembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu depășirea termenului legal prevăzut de Codul administrativ.

25. În lumina celor expuse, instanța de recurs constată că încheierea Curții de Apel Centru din 27 ianuarie 2025 a fost pronunțată cu respectarea normelor de drept procesual incidente, în mod special a prevederilor art. 236 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ, potrivit cărora cererea de apel se declară inadmisibilă în cazul depunerii acesteia după expirarea termenului legal.

26. Conform art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, termenul de apel este strict de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, această normă având caracter imperativ și nefiind susceptibilă de derogare. Termenul respectiv nu poate fi extins, suspendat sau amânat prin interpretări subiective ori prin circumstanțe invocate unilateral de partea interesată.

27. Instanța de recurs atrage atenția asupra importanței respectării riguroase a termenelor procedurale, acestea constituind garanții ale echității procesului și ale stabilității raporturilor juridice. Termenele legale nu reprezintă simple formalități, ci mecanisme menite să disciplineze exercitarea drepturilor procesuale, să asigure celeritatea procedurii și să prevină abuzurile procesuale.

28. În aceste condiții, neexecutarea în termen a obligației procesuale de formulare a apelului atrage sancțiunea inadmisibilității, iar completul de judecată este ținut să aplice în mod strict dispozițiile legale incidente.

29. Pentru aceste motive, instanța de recurs reiterând reține că apelul formulat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău din 20 noiembrie 2024 a fost depus tardiv, iar soluția de respingere ca inadmisibilă a acestuia este pe deplin legală și temeinică.

30. Pentru considerentele expuse, instanța de recurs reține că argumentele invocate de recurent nu sunt de natură să infirme legalitatea încheierii contestate. Interpretarea recurentului cu privire la momentul de început al curgerii termenului de apel este contrară prevederilor exprese ale art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, care statuează în mod imperativ că termenul începe de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dar nu de la comunicarea ulterioară a acesteia.

31. Invocarea concediului legal al reprezentantului nu constituie o cauză justificativă pentru decăderea din termen, întrucât legea nu instituie excepții în funcție de disponibilitatea sau prezența părților la ședința de pronunțare. Aplicarea uniformă și strictă a normelor de procedură este esențială pentru asigurarea securității juridice și a previzibilității actului de justiție.

32. De altfel, faptul că reprezentantul desemnat al recurentului s-a aflat în concediu nu poate justifica depunerea tardivă a apelului, întrucât recurentul, în calitate de persoană juridică dotată cu o structură juridică proprie, avea posibilitatea să delege un alt jurist sau angajat împuternicit pentru a asigura respectarea termenului procedural. Astfel, motivul invocat nu întrunește condițiile unei cauze obiective care să justifice depășirea termenului legal.

33. Așadar, Inspectoratul pentru Protecția Mediului de la data de 20 noiembrie 2024, dată la care a fost pronunțat dispozitivul hotărârii primei instanțe și până la 23 decembrie 2024, ziua în care a expirat termenul legal de 30 de zile pentru depunerea apelului, a dispus de un termen suficient pentru a întreprinde toate măsurile necesare în vederea depunerii apelului în termen. Însă, contrar dispozițiilor art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, a depus apelul abia la 24 decembrie 2024, cu întârziere de o zi.

34. Respectiv, contrar art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu a depus diligența necesară în vederea exercitării căii de atac în termen.

35. Prin urmare, în condițiile în care cererea de apel a fost formulată după expirarea termenului legal, soluția instanței de apel de a o declara inadmisibilă este pe deplin justificată, atât în fapt, cât și în drept și compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

36. Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de Inspectoratul pentru Protecția Mediului sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul depus de Inspectoratul pentru Protecția Mediului împotriva încheierii din 27 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru.

37. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge recursul depus de Inspectoratul pentru Protecția Mediului împotriva încheierii din 27 ianuarie 2025 a Curții de Apel Centru.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă